

[Peder Jakobsen.]

man skal yde de paagældende Arbejdsløn 6 Dage ud over den Tid, de har Ferie.

Jeg synes ikke, man ved et saadant Lovforslag skulde grave Grøften dybere mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, men det er nu engang Kommunisternes Indstilling, og saa maa vi andre stemme imod ud fra den Betragtning, at naar der er Mangel paa Arbejdskraft i snart sagt alle Fag, løser man ikke Problemet ved længere Ferie. Jeg skal være den første til at indrømme, at en god Arbejder er sin Løn værd. Den Opfattelse tror jeg ogsaa Landbruget har, og vi har Beviser for, i min Kommune f. Eks., at Arbejdere ved Skatteansættelsen i Fjor var oppe paa en skattepligtig Indkomst af 6 000—7 000 Kr. plus frit Hus og Have. Det er nu ikke saa lidt ude paa Landet. Derfor er det efter min Overbevisning baade produktionsmæssigt og lønmæssigt set et helt, urimeligt Forslag, Kommunisterne her møder med, og mit Parti vil ikke medvirke til dets Gennemførelse i dets nuværende Form.

Axel Sørensen: Da Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, hvori ogsaa indgik Bestemmelser angaaende Ferie, i sin Tid blev gennemført, kunde man sige, at nu var der gennemført, en heldig Lovgivning i Danmark. Nu blev der givet de Mennesker, som før gik i det daglige Slæb uden at kunne faa Ferie, som andre fik, Lejlighed til at komme fri af dette daglige Slæb og Slid, nu kunde de ogsaa faa Del i det Gode, som andre Mennesker havde i en Ferie.

Som andre ærede Ordførere har nævnt, har lignende Lovforslag som dette, der er forelagt af det kommunistiske Parti, tidligere været Genstand for Behandling her i Rigsdagen. Vi fra vor Side vil ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse paa nuværende Tidspunkt, fordi vi mener, at vi under den Genopbygning, som vi i Øjeblikket befinder os i, maa tilstræbe at sætte alle gode Kræfter ind i en Produktion, som skal være med til at gennemføre Genopbygningsarbejdet i fuldt Maal; og som ogsaa medfører større Tilfredshed i Almindelighed ved, at enhver herhjemme kan købe de Ting, som vi i Øjeblikket er tyndslidt for. Det er ikke nok, at man kan holde en lang Ferie. Der kan være andre Ting, som er mere paakrævede.

I Forholdet mellem Husbond og Medhjælper er det ikke alene Løn og Ferie, som gør sig gældende, der er ogsaa andre Forhold, som man i de mange Bedrifter

ønsker saa gode som muligt. Jeg tror ikke, at man kan maale det op i Penge. Det vil være et Brud, hvis man gaar saa vidt, at man gør det op paa den Maade.

Vi mener, at Forslaget om at udvide Ferien fra de 12 Dage til 18 Dage er i Modstrid med Genopbygningsarbejdet, og i Lighed hermed anser vi det ogsaa for urimeligt, at man paa nuværende Tidspunkt hæver Feriegodtgørelsen fra 4 til 8 pCt. De Krav, der her rejses, er efter vor Formening rejst saa stærkt, at de er umulige at gennemføre. Jeg synes, at den højtærede Arbejdsminister har gjort fuldkommen klart Rede for Ministeriets Stilling til det fremsatte Forslag: at Tidspunktet ikke synes at være inde nu til Gennemførelse af en Ændring paa Omraader, der angaar Ferie med Løn og Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at vi ikke kan medvirke til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Jeg glæder mig over, at der i hvert Fald i Forsamlingen er een retfærdig, som ikke har Omvendelse behov, at der blandt Ordførerne er een, som giver Forslaget sin Tilslutning, og som i hvert Fald er rede til at tale om ikke bare vore Ønsker, men om de Ønsker, man har ude paa Arbejdspladserne. Jeg tror, at de ærede Ordførere for Det konservative Folkeparti, Partiet Venstre og Det radikale Venstre, som over en Bank afviste at diskutere Spørgsmaalet om højere Feriebetaling og længere Ferie, maa forstaa, at det vil være svært for Arbejderne ude paa Arbejdspladserne at forstaa deres Synspunkter og Holdning.

Naar det ærede Medlem Hr. Harald Nielsen sagde, at Tidspunktet var uheldigt valgt, og at vi midt i Genopbygningen kun maatte udbedre Skaderne, og at de maatte være udbedrede, før vi begyndte at tale om bedre Ferielovgivning, og endvidere at Ferien ikke er velegnet i Genopbygningens Tjeneste, maa jeg sige, at det forekommer mig, at en saadan Udtalelse ikke er i Traad med de Synspunkter, man anlægger ikke blot her i Landet, men ogsaa i andre Lande paa Spørgsmaalet om, hvordan man animerer til Genopbygningen med Tilslutning fra den arbejdende Befolkning. Det er ikke saa længe siden, at man gennemførte en Forkortelse af Arbejdstiden i den engelske Industri. Herved stilledes man rent umiddelbart over for Spørgsmaalet om en Nedsættelse af Produktionen, men de Erfarin-